

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

udvalg, sådan som også andre af de ærede ordførere har givet udtryk for at de ønsker.

For øvrigt burde det måske overvejes at gøre den højtærede boligministers bemyndigelse til at udstede et reglement betinget af, at han har hørt visse sagkyndige organer. Reglementet kan og skal af og til ændres, og vi ved ikke, hvilken boligminister vi til enhver tid har.

Til slut vil jeg udtrykke min anerkendelse af den rationalisering og samordning af brandmæssige, sundhedsmæssige og almene bygningsmæssige krav, som det foreliggende lovforslag er udtryk for. Den større ensartethed i krav til byggeriet i de forskellige kommuner vil ikke alene gennem industrialisering af enkeltdele til byggeriet kunne medføre en vis billiggørelse, men vil også betyde en lettelse for håndværkere, bygherrer og dem, der skal planlægge byggeriet. Tid må der imidlertid til behandlingen af dette komplicerede område. Offentligheden bør have rig lejlighed til at sætte sig ind i lovforslaget og fremsætte sine synspunkter. En grundig udvalgsbehandling, hvor også reglementet gennemgås, er derfor nødvendig. Lovforslaget kan efter min opfattelse ikke blive færdigbehandlet i denne samling, og det går jeg ud fra at den højtærede boligminister vil være indforstået med.

Med disse ord kan jeg anbefale forslaget til en landsbyggeloV til velvillig behandling.

Hvad angår den højtærede justitsministers forslag til lov om brandvæsenet i købstæderne og på landet, skal jeg her begrænse mig til nogle få bemærkninger, idet dets teknisk-organisatoriske indhold bedst egner sig til nærmere behandling i udvalget.

Også dette lovforslag bygger på en enstemmig betænkning fra en sagligt sammensat kommission, hvis hovedlinjer er fulgt i lovforslaget, dog med enkelte afvigelser, der væsentligst er lempelser i forhold til kommissionsbetænkningens lovudkast.

Lovforslaget indeholder dels en ajourføring af forskrifter og ordninger, der alle-

rede er praktiseret, dels en modernisering og effektivisering af brandvæsenet. Vi har jo hørt, at fagmanden det ærede medlem hr. Vagn Bro har været yderst tilfreds med denne ajourføring og modernisering, så vi må gå ud fra, at det er tilfredsstillende. Men da de bygningsmæssige krav, som hidtil har været indeholdt i brandpolitiloven på landet, er foreslået overført til landsbyggeloven — hvilket jeg kan tilslutte mig — forekommer det mig naturligt først at udvalgsbehandle byggeloven og derefter brandvæsenloven.

På mit partis vegne anbefaler jeg en velvillig behandling også af dette lovforslag.

Kristian Kristensen: Den lovgivning, vi her behandler, er sådan set en nydannelse, og jeg ved, at der ude omkring i landet er set hen til den med forventning, fordi man har følt mangelen af netop en landsbyggeloV, en mangel, som har medført et utal af lokale byggebestemmelser, der, som andre ærede ordførere har været inde på, har stået i vejen for en rationalisering og dermed formentlig en billiggørelse af i hvert fald visse dele af byggeriet.

Det, der tilstræbes ved landsbyggeloven, er en forenkling, og dette er lettere at se af den højtærede ministers fremsættelsestale end af selve lovforslaget, der jo består af en lang række paragraffer, som ikke er så lette at overskue. Jeg vil gerne citere en lille smule af fremsættelsestalen. Den højtærede minister siger — det står sp. 3898 —:

„Kritikken af den gældende bygningslovgivning har som bekendt navnlig rettet sig imod, at de byggende ofte skal søge ikke blot en byggetilladelse hos bygningsmyndigheden, men også tilladelser eller godkendelser fra andre myndigheder.“

Og ministeren siger videre:

„Det er min hensigt herved at søge byggesagernes ekspedition samlet hos bygningsmyndigheden, således at de byggende kun skal henvende sig ét sted.“

Efter min mening er dette i høj grad anerkendelsesværdigt og også i høj grad